

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. Пазарджик, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20225220103219 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл.294, т.3 от Кодекса на труда /КТ/ и чл.86 от ЗЗД.

Подадена е искова молба от Д. Г. Д., с ЕГН ***** от гр.Пловдив, ул.“****”, чрез адв.П. Г., като процесуален представител, съдебен адрес за получаване на призовки и съобщения: гр.Пазарджик, ул.“*****”, чрез адв.П. Г. против ОБЩИНА БЕЛОВО, ЕИК 000351558, с адрес за призоваване: гр.Белово, ул.“****”, представлявана от Кмета, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че е работил при ответника по трудов договор на длъжност „главен архитект” на непълнен работен ден - 4 часа при пълна петдневна работна седмица от 18.06.2012г. до дата на прекратяване на трудовия договор 03.11.2021г., съгласно заповед №14/03.11.2021г. на Кмета на община Белово.

Твърди, че с Решение №624/30.01.2019г. на Общински съвет Белово, прието на заседание на Общински съвет - Белово, проведено на 30.01.2019г., с протокол №53 от 30.01.2019г. е приет бюджета на Община Белово за 2019г., като са утвърдени разходите за заплати през 2019г. на общинската

администрация, а съгласно т.6 от същото решение е утвърден и списък на длъжностите, които имат право на транспортни разходи, в това число и за неговата длъжност, за пътуване от местоживее до месторабота и обратно, съгласно Приложение №8 към решението. Сочи, че съгласно цитираното решение и приложение към същото са определени на ден пътни разноски от населено място гр.Пловдив до месторабота Белово и обратно в размер на 9.60 лева, които транспортни разходи му се изплащали редовно от ответника до месец декември на 2019г., като за 19 работни дни през месец декември на 2019г. сумата от 182,40 лв., определена съгласно решението на ОС Белово не му е изплатена от ответната страна и счита, че му се дължи, ведно с мораторната лихва от 31.12.2019г. до дата на завеждане на исковата молба, която определя в размер на 49.95 лева.

Твърди, че с Решение №53/31.01.2020г. на Общински съвет Белово, прието на заседания на Общински съвет - Белово, проведено на 31.01.2020г., с протокол №5 от 31.01.2020г. е приет бюджета на Община Белово за 2020г., като са утвърдени разходите за заплати през 2020г. на общинската администрация, а съгласно т.6 от същото решение, е утвърден и списък на длъжностите, които имат право на транспортни разходи, в това число и за неговата длъжност, за пътуване от местоживее до месторабота и обратно, съгласно Приложение №8 към решението. Посочва, че съгласно цитираното решение и приложение №8 към същото са определени на ден пътни разноски от населено място гр.Пловдив, т.е от неговото местоживее до месторабота му в гр.Белово и обратно (двупосочно) в размер на 9.60 лева. Твърди, че за календарната 2020г. ответникът не му е изплащал транспортни разходи за транспортно обслужване от местоживее до местоработата и обратно, определени в твърд размер от 9.60 лева на ден, съгласно цитираното решение на ОС Белово и счита, че му дължи следните суми: За м.януари на 2020г. за 22 работни дни сумата 211,20 лв.; За м.февруари на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.март на 2020г. за 21 работни дни сумата от 201,60 лв.; За м.април на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.май на 2020г. за 18 работни дни сумата от 172,80лв.; За м.юни на 2020г. за 22 работни дни сумата от 211,20 лв.; За м.юли на 2020г. за 23 работни дни сумата от 220,80 лв.; За м.август на 2020г. за 21 работни дни сумата от 201.60 лв.; За м.септември на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.октомври на 2020г. за 22 работни дни сумата от 211,20 лв.; За м.ноември на 2020г. от 21

работни дни сумата от 201,60 лв.; За м.декември на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв., или общо сумата за транспортни разходи за 2020г. е в размер на 2400 лева.

Твърди, че не му е известно дали по силата на някакъв акт на работодателя или друг орган, но била установена практиката при ответника посочените суми за транспортни разходи на служителите, заемащи длъжностите по приложение №8 и към двете решения на ОС Белово, да се изплащат в края на календарната година, ведно с БТВ/е за м.декември, поради което поддържа, че ответникът дължи и мораторна лихва върху сумата от 2400 лева, считано от 01.01.2021г. до дата на подаване на исковата молба в съда в размер на 433,34 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ОБЩИНА БЕЛОВО, ЕИК/БУЛСТАТ 000351558, с адрес за призоваване: гр.Белово, ул.,„Орфей” №4а, представлявана от Кмета да му заплати следните суми: 182,40 лв., представляваща неизплатени транспортни разходи за транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно за месец декември на 2019г., ведно с мораторната лихва върху главницата в размер 49.95 лева, считано от 31.01.2020г. до дата на завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата, както и да му следните суми: 2400 лева, представляваща неизплатени транспортни разходи за транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно за периода от м.януари на 2020г. до м.декември на 2020г. вкл., ведно с мораторната лихва върху главницата в размер на 433,34 лева, считано от 01.01.2021г. до дата на завеждане на исковата молба, ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на завеждане на ИМ в съда до окончателното изплащане на сумата.

Моли да му бъдат присъдени и разноските по делото.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства.

С допълнителна уточняваща молба с вх.№20926/18.10.2022 г., ищецът, чрез пълномощника си, е направил уточнение, че той и ответникът са били в трудово-правна връзка, видно от приложения към исковата молба Трудов договор №24 от 18.06.2012г. до дата на прекратяване на трудовия договор 03.11.2021г., съгласно Заповед №14/03.11.2021г. на Кмета на община Белово,

също приложена към исковата молба.

Сочи, че съгласно разпоредбата на чл.294 от КТ работодателят може самостоятелно или съвместно с други органи и организации да осигурява на работниците и служителите организирано хранене, съобразно рационалните норми и специфичните условия на труд; търговско и битово обслужване, като изгражда и поддържа търговски обекти и бази за услуги; транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно; бази за дълготраен и краткотраен отдих, физическа култура, спорт и туризъм; бази за културни занимания, клубове, библиотеки и други; подпомагане на младите и на новопостъпилите работници и служители; задоволяване на други социално-битови и културни потребности.

Твърди, че в настоящия случай предявените претенции представляват неизплатени разходи за транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно на ищеца, съгласно разпоредбата на чл.294, т.3 от КТ, утвърдени от компетентния орган - Общински съвет Белово, по предложение на работодателя (кмета на община Белово) и счита, че се касае за трудов спор, поради което не се дължи ДТ за образуване на гражданското дело.

Уточнява, че мораторната лихва от 49,95 лева върху главницата от 182,40 лв. се дължи, считано от 01.01.2020г., така както е посочено в петитума на исковата молба.

В срока по чл.131 от ГПК по делото не е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника.

С писмена молба, подадена преди първото по делото съдебно заседание, ответникът, чрез законния си представител, е взел становище, че оспорва предявените искове, като частично неоснователни и моли същите да бъдат оставени без уважение в оспорената част.

Сочи, че ищецът, в качеството му на Главен архитект на Община Белово е работил по трудово правоотношение на непълен работен ден - 4 часа при петдневна работна седмица, поради което същият не се е явявал на работа в Общинска Администрация Белово всеки работен ден, а само в определени работни дни от седмицата по 8 часа, т.е. пълни работни дни.

Твърди, че за всеки пълен работен ден по 8 часа, в който е бил на работа в Общинска Администрация Белово, ищецът е подавал в счетоводството

саморъчно написани от него Справки за присъствените дни за съответния месец, в които е посочвал конкретните дати и брой дни, за които му се дължи изплащане на транспортни разходи в размер на 9.60 лв. за всеки присъствен ден, съгласно подадените от него Справки.

Твърди, че от подадените от ищеца Справки безспорно се установява броя на присъствените дни за процесния период, както следва:

- м. декември	2019 г. - 4 дни по 9.60 лв. = 38.40 лв.;
- м. януари	2020 г. - 8 дни по 9.60 лв. = 76.80 лв.;
- м. февруари	2020 г. - 8 дни по 9.60 лв. = 76.80 лв.;
- м. март	2020 г. - 6 дни по 9.60 лв. = 57.60 лв.;
- м. април	2020 г. - 5 дни по 9.60 лв. = 48.00 лв.;
- м. май	2020 г. - 6 дни по 9.60 лв. = 57.60 лв.;
- м. юни	2020 г. - 6 дни по 9.60 лв. = 57.60 лв.;
- м. юли	2020 г. - 7 дни по 9.60 лв. = 67.20 лв.;
- м. август	2020 г. - 6 дни по 9.60 лв. = 57.60 лв.;

- м. септември 2020 г. - 8 дни по 9.60 лв. = 76.80 лв.;
- м. октомври 2020 г. - 8 дни по 9.60 лв. = 76.80 лв.;
- м. ноември 2020 г. - 8 дни по 9.60 лв. = 76.80 лв.;
- м. декември 2020 г. - 3 дни по 9.60 лв. = 28.80 лв.

Твърди, че присъствените дни за процесния период са 83 броя, за които се дължат транспортни разходи в размер на 9.60 лв. за всеки присъствен ден, като общата дължима сума е в размер на 796.80 лв.

Посочва, че в исковата молба се претендира заплащане на транспортни разходи за 269 работни дни в размер на 2582.40 лв., т.е. в повече за 186 дни и за 1785.60 лв., които се явяват недължими и в тази му част предявеният иск е неоснователен и следва да се остави без уважение.

Твърди, че по отношение на претендираната мораторна лихва за процесния период, същата следва да бъде изчислена върху действително дължимите транспортни разходи, а именно: за м. декември 2019г. върху главница в размер на 38.40 лв. - мораторна лихва в размер на 10.49 лв.; за периода от м. януари до м. декември 2020г. върху главница в размер на 758.40 лв. - мораторна лихва в размер на 136.51 лв.

Сочи, че в исковата молба се претендира заплащане на мораторна лихва за м. декември 2019г. в размер на 49.95 лв., т.е. 39.46 лв. в повече, които се явяват недължими и в тази му част предявеният иск е неоснователен и следва да се остави без уважение.

Сочи, че в исковата молба се претендира заплащане на мораторна лихва за периода от м. януари до м. декември 2020г. в размер на 433.34 лв., т.е. 296.83 лв. в повече, които се явяват недължими и в тази му част предявеният иск е неоснователен и следва да се остави без уважение.

Моли съда да приеме, че предявеният иск за претендираната главница над размера от 796.80 лв. до размера на 2582.40 лв., т.е. в размер на 1785.60 лв. е неоснователен и да остави същият без уважение в тази му част.

Моли съда да приеме, че предявеният иск за претендираната мораторна лихва за м. декември 2019г. над размера от 10.49 лв. до размера на 49.95 лв., т.е. в размер на 39.46 лв. е неоснователен и да остави същия без уважение в тази му част.

Моли да приеме, че предявеният иск за претендираната мораторна лихва за периода от м. януари до м. декември 2020г. над размера от 136.51 лв. до размера на 433.34 лв., т.е. в размер на 296.83 лв. е неоснователен и да остави същия без уважение в тази му част.

Твърди, че дължимата главница за присъствените дни през процесния период в общ размер на 796.80 лв., както и дължимата мораторна лихва в размер на 10.49 лв. и в размер на 136.51 лв. са изплатени на ищеца, чрез банков превод и моли съда да прекрати производството по делото в тази му част.

Представя писмени доказателства.

По направено от пълномощника на ищеца искане и на основание чл.214 ал.1 от ГПК, с протоколно определение от 14.03.2023г. е допуснато изменение на исковите претенции за главница и мораторна лихва, чрез тяхното намаляване, както следва: за главницата от сумата в общ размер на 2400 лв. на сумата в общ размер на 2208 лв. и за мораторната лихва от сумата в общ размер на 432,03 лв. на сумата в общ размер на 397,47 лв. /като намаляването на главницата и мораторната лихва за всеки един от процесните месеци е съобразно посочените размери в депозираната в същото съдебно заседание писмена молба от пълномощника на ищеца/. На основание чл.233

от ГПК е прекратено производството по делото в частта за разликата над претендираната сума за главница от общ размер 2208 лв. до първоначално претендирания общ размер от 2400 лв., а именно за сумата от 192 лв., както и в частта за разликата над претендираната сума за мораторна лихва от 397,47 лв. до първоначално претендирания общ размер от 432,03 лв., а именно за сумата от 34,56 лв.

Съдът, като взе предвид твърденията на ищеца и становището на ответника и като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

От представените и приети по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е работил в ответната община по трудов договор, на длъжност „главен архитект”, на непълнен работен ден - 4 часа, при пълна петдневна работна седмица в периода от 18.06.2012г. до датата на прекратяване на трудовия му договор - 03.11.2021г., със Заповед №14/03.11.2021г. на Кмета на Община Белово.

С Решение №624/30.01.2019г. на Общински съвет Белово, прието на заседание на Общински съвет - Белово, проведено на 30.01.2019г., с протокол №53 от 30.01.2019г. е приет бюджетът на Община Белово за 2019г., като са утвърдени разходите за заплати през 2019г. на общинската администрация. С т.6 от същото решение е утвърден и списък на длъжностите, между които и длъжността на ищеца, които имат право на транспортни разходи за пътуване от местоживееене до месторабота и обратно, съгласно Приложение №8 към решението. Съгласно цитираното решение и приложение към него са определени пътни разноски на ден от населено място гр.Пловдив /където е местоживенето на ищеца/ до месторабота гр.Белово и обратно в размер на 9.60 лева/ден. Ищецът признава, че транспортните разходи са му били изплащани редовно от ответника до месец декември на 2019г. Твърди, че за 19 работни дни през месец декември на 2019г. транспортни разходи не са му били заплатени от ответника и претендира заплащането на същите, ведно с мораторната лихва.

С Решение №53/31.01.2020г. на Общински съвет Белово, прието на заседания на Общински съвет - Белово, проведено на 31.01.2020г., с протокол №5 от 31.01.2020г., е приет бюджета на Община Белово за 2020г., като са утвърдени разходите за заплати през 2020г. на общинската администрация. С

т.6 от същото решение е утвърден и списък на длъжностите, между които и длъжността на ищеца, които имат право на транспортни разходи за пътуване от местоживееене до месторабота и обратно, съгласно Приложение №8 към решението. Съгласно цитираното решение и приложение №8 към него са определени пътни разноски на ден от населено място гр.Пловдив, т.е от местоживееенето на ищеца до месторабота му в гр.Белово и обратно (двупосочно), в размер на 9.60 лева/ден. Ищецът твърди, че транспортните разходи за 2020г. не са му били заплатени от ответника и претендира заплащането на същите, ведно с мораторната лихва.

Представените от ответника писмени доказателства бяха оспорени от пълномощника на ищеца.

Предвид това и за изясняване на делото от фактическа страна, бе допусната и изслушана съдебно-икономическа експертиза, чието заключение като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните, съдът цени като доказателство по делото. От заключението на вещото лице се установява, че в предоставените ѝ от ответника присъствени форми /форми 76/ е отразено явяване на ищеца в общо 230 дни в периода м.декември 2019г. - м.декември 2020г. /присъствените дни за всеки един от процесните месеци са отразени в таблица в заключението/. Вещото лице е установило, че с решение на ОС Белово са определени пътни разноски за ищеца за пътуване от местоживееене до месторабота и обратно в размер на 9,60 лв./ден. При извършено пътуване във всеки от отразените присъствени дни, обезщетението би било равно на 2208 лв., както следва: За м.декември на 2019г. за 14 работни дни сумата от 134,40 лв.; За м.януари на 2020г. за 22 работни дни сумата от 211,20 лв.; За м.февруари на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.март на 2020г. за 18 работни дни сумата от 172,80 лв.; За м.април на 2020г. за 16 работни дни сумата от 153,60 лв.; За м.май на 2020г. за 18 работни дни сумата от 172,80лв.; За м.юни на 2020г. за 15 работни дни сумата от 144 лв.; За м.юли на 2020г. за 15 работни дни сумата от 144 лв.; За м.август на 2020г. за 16 работни дни сумата от 153,60 лв.; За м.септември на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.октомври на 2020г. за 22 работни дни сумата от 211,20 лв.; За м.ноември на 2020г. за 20 работни дни сумата от 192 лв.; За м.декември на 2020г. за 14 работни дни сумата от 134,40 лв. Вещото лице е изчислило, че мораторната лихва за забава на главницата от 2208 лв. за периода 01.01.2021г.-10.10.2022г. е равна на 397,47 лв.

С оглед приетото и неоспорено заключение на съдебно-икономическата експертиза, основано на извършена от вещото лице проверка при ответника и на предоставени ѝ от последния присъствени форми – форми 76, установяващи присъствените дни на ищеца на работното му място в Община Белово, съдът не цени представените от ответника с писмената молба справки /ръкописно написани/ относно присъствените дни на ищеца. Още повече, че те не установяват авторство. В тях липсват данни за съставителя, няма и подпис.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявените искове са с правно основание чл.294, т.3 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.294 от КТ работодателят може самостоятелно или съвместно с други органи и организации да осигурява на работниците и служителите: 1.организирано хранене, съобразно рационалните норми и специфичните условия на труд; 2.търговско и битово обслужване, като изгражда и поддържа търговски обекти и бази за услуги; 3.транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно; 4.бази за дълготраен и краткотраен отдых, физическа култура, спорт и туризъм; 5.бази за културни занимания, клубове, библиотеки и други; 6.подпомагане на младите и на новопостъпилите работници и служители; 7.задоволяване на други социално-битови и културни потребности.

Настоящият съдебен състав приема, че в случай са налице предпоставките на разпоредбата на чл.294, т.3 от КТ. Установи се по делото, че ищецът и ответникът са били в трудово правоотношение, по силата на сключен Трудов договор №24 от 18.06.2012г. и до датата на прекратяване на трудовия договор - 03.11.2021г., със Заповед №14/03.11.2021г. на Кмета на Община Белово.

Налице е акт на компетентен орган - решения на Общински съвет Белово, с които е утвърден списък на длъжностите, които имат право на транспортни разходи за пътуване от местоживеенето до местоработата и обратно. В списъка на тези длъжности е включена и длъжността, заемана от ищеца. Не е спорно по делото, че през процесния период от време ищецът е бил с местоживеене в гр.Пловдив. В решенията на Общинския съвет Белово

са определени по размер на ден пътните разноски от населеното място, в което е местоживеенето на ищеца - гр.Пловдив до местоработата му в гр.Белово.

Броят на присъствените дни на ищеца на работното му място в гр.Белово са установени за всеки един от процесните месеци от приетото и неоспорено заключение на вещото лице. Заключениеето е изготвено въз основа на предоставените на експерта от ответника надлежни писмени документи за това – т.н. присъствени форми 76. Вещото лице е изчислило дължимите на ищеца суми за транспортни разходи за всички процесни месеци.

Общо дължимата сума за транспортни разходи за транспортно обслужване от местоживеенето на ищеца до местоработата му и обратно за процесния период - от м.декември 2019г. до м.декември 2020г. е в размер на 2208 лв., съгласно заключението на вещото лице. В случая е налице забава в плащането на главницата от страна на ответника. Мораторната лихва за забава върху главницата от 2208 лв. за периода 01.01.2021г.-10.10.2022г. е равна на 397,47 лв.

По делото не се събраха надлежни доказателства за заплащането на дължимите суми за главница и лихви. С депозираната по делото писмена молба ответникът представи 3 броя платежни документи, с твърдението, че плащанията са относими към претенциите на ищеца. Така представените от ответника документи бяха оспорени от пълномощника на ищеца, с възражението, че те не установяват плащания по исковите претенции. Още повече, че страните са били в трудово правоотношение и е възможно да са останали други, различни от предмета на настоящия спор плащания. Предвид оспорването, в тежест на ответника бе да установи, че плащанията касаят именно процесните претенции. Видно от трите платежни документа е, че в тях е посочено като основание за плащане на сумите – „главница“ /в един от документите/ и „мораторна лихва“ /в два от документите/. Не става ясно за какво точно са изплатените сумите за главница и мораторна лихва. Не е посочено, че плащанията са свързани с настоящето дело.

Затова съдът счита, че исковите ще следва да се уважат изцяло и в претендираните от ищеца размери - главница в размер на 2208 лева и мораторна лихва в размер на 397,47 лева.

Основателна е и акцесорната претенция - за присъждане на законна

лихва върху главницата от 2208 лева, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 10.10.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на делото, ответникът дължи на ищеца направените от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

В тежест на ответника ще следва да се възложи заплащането на дължимата се по делото държавна такса в размер на 138,32 лева, както и заплатеното от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лева.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА БЕЛОВО, ЕИК 000351558, с адрес за призоваване: гр.Белово, ул.“****”, представлявана от Кмета да заплати на Д. Г. Д., с ЕГН ***** от гр.Пловдив, ул.“****”, с пълномощник адв.П. Г., съдебен адрес: гр.Пазарджик, ул.“*****”, чрез адв.П. Г. сумата в размер на 2208 лева, представляваща неизплатени транспортни разходи за транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно за периода от м.декември на 2019г. до м.декември на 2020г. вкл., ведно с мораторната лихва върху главницата в размер на 397,47 лева за периода 01.01.2021г.-10.10.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на завеждане на исковата молба в съда – 10.10.2022г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА ОБЩИНА БЕЛОВО, ЕИК 000351558, с адрес за призоваване: гр.Белово, ул.“****”, представлявана от Кмета да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Пазарджик държавна такса по делото в размер на 138,32 лева, както и направените разноски от бюджета на съда за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на

страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____